கறுப்பு ஜனவரி

කළු ජනවාරිය

BLACK JANUARY

தமிழ் ஊடகவியலாளர் சுப்ரமணியம் சுகிர்தராஜன் எம்மோடு இருந்திருந்தால் அவருக்கு இன்று 53 வயதாகியிருக்கும். ஆனால், வேதனையளிக்கும் விதத்தில் 17 ஆண்டுகளிற்கு முன்னர் அவரது 36 ஆவது அகவையில் அரச கொலையாளிகளால் அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். கிழக்கு கடற்கரை நகரான திருகோணமலையில், 2006 ஆம் ஆண்டில் இரண்டாவது நாள், ஐந்து மாணவர்கள் எப்படி படுகொலை செய்யப்பட்டனர் என்பதை மறுக்க முடியாத புகைப்பட ஆதாரத்துடன் அவர் நிரூபித்ததால் அவர் அரச படைகளால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அந்த மாணவர்கள் எடுத்துச் சென்ற குண்டு வெடித்ததாலேயே அவர்கள் உயிரிழந்தனர் என்று இலங்கை அரசு கூச்சமின்றி பச்சைப் பொய் கூறியது (அல்லது உண்மையை மூடி மறைக்கும் வகையில் பச்சைப் பொய் கூறியது). ஆனால்,சுகிர்தராஜன் உண்மையை உலகிற்கு வெளிப்படுத்தினார்.இதற்கு நான்கு ஆண்டுகளுக்கு பிறகு தலைநகரில் அதே ஜனவரி நாளில் கடத்தப்பட்ட பிரகீத் எக்னலிகொட உட்பட பலரும் இதே போன்ற துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு ஆளானார்கள். சுகிர்தராஜனிற்கு முன்னரும் பிறகும் வலிந்து காணமால் ஆக்கப்பட்ட அல்லது கொல்லப்பட்ட ஊடகவியலாளர்களின் எண்ணிக்கைகளைக் கூட்டினால் அது 50ஐ எட்டும். அதில் பெரும்பாலானவர்கள் தமிழர்கள். அதிலும் அதிகளவானாவர்கள் ஜனவரி மாதம் பலியாயினர். இதன் காரணமாக ஜனவரி மாதமே ஊடகவியலாளர்களுக்கு கறுப்பு மாதமாக உள்ளது. குற்றமிழைத்தவர்கள் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்படாதது மட்டுமின்றி அவர்கள் சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுவது, மேலும் உண்மையைக் கண்டறிந்து நீதியை நிலை நாட்ட தொடர்ச்சியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கங்கள் எந்த நவடிக்கையும் எடுக்கத் தவறியதால் இன்று முழு நாடும் இருண்டு போயுள்ளது.

දෙමළ මාධ්‍යවේදී සුබ්‍රමනියම් සුගීර්දරාජන් අද ජීවතුන් අතර සිටී නම් 53 හැවිරිදිය. එහෙත් අදින් 17 වසරකට පෙර, 36 වැනි වියේ පසුවෙද්දී රාජ්‍ය මිනීමරුවන් විසින් ඔහුගේ ජීවිතය තොරකරන ලදී. ඔහු ඝාතනය කරනු ලැබුවේ 2006 අවුරුද්දේ දෙවැනි දවසේ රජයේම හමුදා විසින් ත්‍රිකුණාමලයේදී සිසු දරුවන් පස් දෙනකු වෙඩි තබා ඝාතනය කර තිබූ ආකාරය ඔප්පු කෙරෙන බිඳහෙළිය නොහැකි ඡායාරූපගත සාක්ෂිවලින් හෙළි කළ නිසාය. ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුව කියා තිබුනේ එම සිසුන් මියගියේ ඔවුන් රැගෙන ගිය බෝම්බයක් පුපුරා යාමෙන් බවය. සත්‍යය හෙළි කළේ සුගීර්දරාජන්ය. ඔහුට කලින්ද ඔහුට පසුවද ඝාතනය කරනු ලැබූ හෝ පැහැරගෙන අතුරුදහන් කරනු ලැබූ හෝ මාධ්‍ය ශ්‍රමිකයන් ගණන පනහකට ආසන්නය. ඉන් සාතිශය බහුතරය දෙමළය. සුගීර්දරාජන් ගේ මරණයෙන් සිව් වසකට පසු 2010 හරියටම අද වැනි දිනක පැහැරගන්නා ලද ප්‍රගීත් එක්නැලිගොඩ ඇතුලු වැඩි පිරිසක් එම බියකරු ඉරණමට ගොදුරු වූයේ ජනවාරියේය. ඒ නිසාම මාධ්‍යවේදීන්ට ජනවාරිය කලුය. ඒ අපරාධ සම්බන්ධයෙන් චෝදනා ලබන්නන්ට සියල්ලන්ට පාහේ දණ්ඩ මුක්තිය පමණක් නොව වරදානද සලසා දෙමින්, සත්‍යය හෙළි කොට යුක්තිය ඉටු කරන්නට කිසිදු වෙහෙසක් නොගන්නා ආණ්ඩු දිගින් දිගටම බලයට පත්වන නිසා රටම කලුවරේය.

Tamil Journalist Subramaniam Sugirtharajan would have been 53 years old had he been alive. Sadly, his life was snatched by state killers 17 years ago when he was 36 years old. He was assassinated because he proved through indisputable photographic evidence over how five students were executed in the eastern coastal town of Trincomalee by state security forces on the second day of 2006. The Sri Lanka government claimed that the students met with their death when a bomb they were carrying exploded. Sugirtharajan exposed the truth. The number of media professionals killed or forcibly disappeared before and after Sugirtharajan adds up to nearly 50. The overwhelming majority are Tamil.Most of them, including Prageeth Ekneligoda abducted in the capital four years later on the same date met their dreadful fate in January. That makes January black for journalist. The whole country is in darkness because governments, that grant impunity and privileges to perpetrators without taking any effort to reveal the truth and deliver justice, continue to get elected in Sri Lanka.

MPC Mullaitivu Press Club

முல்லைத்தீவு ஊடக அமையம்
මුලතිව් මාධ්‍ය සමාජය
Mullaitivu Press Club